

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา *

เรื่อง การปฏิบัติตามกฎหมายของกรมป่าไม้ (กรณีโอนกิจการ ฯลฯ ไปเป็นของ
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๘/๖๔๒๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องกับการโอนกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของ กรมป่าไม้ ไปเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชนั้น มีปัญหาข้อกฎหมาย บางประการที่ยังไม่ชัดเจน จึงขอหารือในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. มาตรา ๓ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจ หน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้กรมป่าไม้ มีอำนาจหน้าที่ในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง ฟื้นฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมทำนุบำรุงป่า และ การดำเนินการเกี่ยวกับการป่าไม้ การทำไม้ การเก็บหาของป่า การใช้ประโยชน์ในที่ดินป่าไม้ และ การอื่นเกี่ยวกับป่าและอุตสาหกรรมป่าไม้ ทั้งนี้ เฉพาะที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยาน แห่งชาติฯ ดังนั้น กรมอุทยานแห่งชาติฯ จึงไม่มีอำนาจหน้าที่นอกพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และกรมป่าไม้ไม่มีอำนาจหน้าที่ในพื้นที่เขตอุทยาน แห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ถูกต้องหรือไม่ เพียงใด

๒. การมอบอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยาน แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ จะดำเนินการในลักษณะตัวแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือจะต้องดำเนินการในรูปแบบใดจึงจะมีผลบังคับ ตามกฎหมาย

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๙๘๕ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐
ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓. หากมีการมอบอำนาจตามข้อ ๒ จะมีผลให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ดำเนินคดี และถูกฟ้องคดีที่เกิดจากการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจในเขตพื้นที่ด้วย ใช้หรือไม่ ประการใด หรือมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการได้เฉพาะส่วนที่ได้รับมอบอำนาจ

๔. พื้นที่ป่าต้นน้ำเป็นถ้อยคำทางวิชาการป่าไม้ ไม่มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ที่ชัดเจนแน่นอน ในการมอบอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง กรมป่าไม้จะยึดถือสิ่งใดเป็นขอบเขตพื้นที่ในการมอบอำนาจ

๕. หากจะมีการเตรียมการจัดพื้นที่ป่าหรือพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติใดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ณ วันที่พระราชกฤษฎีกาโอน กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๖ มีผลบังคับใช้ และหลังจากวันที่พระราชกฤษฎีกาฯ มีผลบังคับใช้ กรมอุทยานแห่งชาติฯ จะต้องขออนุญาตใช้พื้นที่จากกรมป่าไม้ก่อน ถูกต้องหรือไม่ ประการใด

๖. การกำหนดให้ ก.พ.ร. ตรวจสอบภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติฯ แล้วดำเนินการให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาโอน กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๖ มีผลบังคับใช้ หากพ้นระยะเวลา ก.พ.ร. ยังคงมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เสร็จ ถูกต้องหรือไม่ ประการใด

๗. มาตรา ๖๗ (๑๔) แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการโอนกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของหน่วยงาน (ก) ถึง (ฉ) ในสำนักงานป่าไม้เขต ให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ในส่วนของสำนักงานป่าไม้เขตเป็นที่ราชพัสดุซึ่งกรมป่าไม้เป็นผู้ใช้จึงไม่สามารถโอนได้ และยังคงเป็นที่ราชพัสดุที่กรมป่าไม้เป็นผู้ใช้ต่อไป ถูกต้องหรือไม่ ประการใด

๘. มาตรา ๖๗ (๑๕) แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการโอนกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของหน่วยงาน (ก) และ (ข) ในสำนักงานป่าไม้จังหวัด ให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ในส่วนของสำนักงานป่าไม้จังหวัดเป็นที่ราชพัสดุซึ่งกรมป่าไม้เป็นผู้ใช้จึงไม่สามารถโอนได้ และยังคงเป็นที่ราชพัสดุที่กรมป่าไม้เป็นผู้ใช้ต่อไป ถูกต้องหรือไม่ ประการใด

๙. บรรดาทรัพย์สินที่มีทะเบียน เช่น รถยนต์ อาวุธปืน ฯลฯ หน่วยราชการที่รับโอนจะนำมาตรา ๖๗ ไปใช้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนได้หรือไม่ เพียงใด

๑๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ มอบอำนาจในการพิจารณาการขออนุญาตตามระเบียบกรมป่าไม้ไปให้ส่วนาแห่งตามมาตรา ๓๘ (๙) ได้หรือไม่ อย่างไร

๑๒. ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่อื่นที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายรับคำขอ ตรวจสอบ หรือทำความเห็นเสนอ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) แล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เมื่อพิจารณาพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓ วรรคสอง^๑ อำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้ ประกอบกับอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง^๒ ที่กำหนดให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ มีอำนาจหน้าที่ในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง ปันฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมและทำนุบำรุงทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช การจัดให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ และการดำเนินการอื่นใด ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าแล้ว เห็นว่ากรมอุทยานแห่งชาติฯ มีอำนาจหน้าที่เฉพาะในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเท่านั้น เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซ่ยนต์ และ

มาตรา ๓

เวลา

เวลา

กรมป่าไม้มีอำนาจหน้าที่ในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง ปันฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมทำนุบำรุงป่า และการดำเนินการเกี่ยวกับการป่าไม้ การทำไม้ การเก็บหาของป่า การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ และการอื่นเกี่ยวกับป่าและอุตสาหกรรมป่าไม้ ทั้งนี้ เฉพาะที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้

มาตรา ๖ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีอำนาจหน้าที่ในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง ปันฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมและทำนุบำรุงทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช การจัดให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ และการดำเนินการอื่นใด ทั้งนี้ ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ในเขตพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารและเขตพื้นที่ป่าที่เตรียมการจัดให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ให้กรมป่าไม้มอบอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซ่ยนต์ และกฎหมายว่าด้วยสวนป่า ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการได้ด้วย

กฎหมายว่าด้วยสวนป่า ในเขตพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารและเขตพื้นที่ป่าที่เตรียมการจัดให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ส่วนกรมป่าไม้มีอำนาจหน้าที่ในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง ปันฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมทำนุบำรุงป่า และการดำเนินการเกี่ยวกับการป่าไม้ การทำไม้ การเก็บภาษีของป่า การใช้ประโยชน์ในที่ดินป่าไม้ และการอื่นเกี่ยวกับป่าและอุตสาหกรรมป่าไม้ ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติฯ

ประเด็นที่สอง เห็นว่า การมอบอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคสอง^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่มีผลเป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายต่าง ๆ ของกรมป่าไม้ให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ โดยทันที เพราะบรรดาอำนาจหน้าที่ที่กำหนดว่าเป็นของกรมป่าไม้นั้น เป็นการกำหนดขึ้นโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ โดยมีได้มีบทบัญญัติให้กรมป่าไม้สามารถมอบอำนาจหน้าที่ให้หน่วยงานอื่นดำเนินการแทนได้ บทบัญญัติตามพระราชกฤษฎีกาฯ ที่ให้กรมป่าไม้มอบอำนาจหน้าที่ให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ดำเนินการได้ด้วยนั้นไม่มีผลเปลี่ยนแปลง บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติได้ มีผลเพียงแสดงความประสงค์ในทางบริหารที่จะให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยเชื้อเพลิงฟอสซิล และกฎหมายว่าด้วยสวนป่า ในเขตพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารและเขตพื้นที่ป่าที่เตรียมการจัดให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมายในเขตพื้นที่ดังกล่าวเท่านั้น ทั้งกรณีนี้ก็มิอาจดำเนินการมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ เพราะการมอบอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นเรื่องการมอบอำนาจระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งต่อผู้ดำรงตำแหน่งโดยไม่รวมถึงการมอบอำนาจระหว่างส่วนราชการหรือเป็นการกระจายอำนาจของส่วนราชการหนึ่งไปให้อีกส่วนราชการหนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงเห็นว่าหากกรมป่าไม้ประสงค์จะดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖ วรรคสอง ก็มีความจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้กรมป่าไม้มอบอำนาจหน้าที่ให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ได้

ประเด็นที่สาม ประเด็นที่สี่ และประเด็นที่ห้า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่สองว่า ต้องไปดำเนินการแก้ไขกฎหมาย ในประเด็นที่สาม ประเด็นที่สี่ และประเด็นที่ห้าซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวเนื่อง จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ประเด็นที่หก เห็นว่า การที่มาตรา ๗^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ โดยหากเห็นว่ามีการกิจหรืออำนาจหน้าที่ใดของหน่วยงานใดมิได้เป็นไปตามมาตรา ๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๖ ให้ดำเนินการแบ่งแยกและดำเนินการให้ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ระยะเวลาดังกล่าวเป็นเพียงข้อกำหนดเพื่อเร่งรัดให้ ก.พ.ร. ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ถ้าหากพ้นกำหนดระยะเวลาแล้ว ก.พ.ร. ยังดำเนินการไม่เสร็จ ก็ยังคงมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการต่อไปให้เสร็จ

ประเด็นที่เจ็ดและประเด็นที่แปด ได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคู่แทนกรมป่าไม้ว่า ปัญหาที่กรมป่าไม้ประสงค์จะทราบเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิการใช้ที่ราชพัสดุอันเป็นที่ตั้งของสำนักงานป่าไม้เขตและสำนักงานป่าไม้จังหวัดว่าจะโอนไปยังกรมอุทยานแห่งชาติ ตามมาตรา ๖๗ (๑๔) และ (๑๕)^๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ

มาตรา ๖ ให้ ก.พ.ร. ตรวจสอบภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หากเห็นว่ามีการกิจหรืออำนาจหน้าที่ใดของหน่วยงานใดมิได้เป็นไปตามมาตรา ๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๖ ให้ดำเนินการแบ่งแยกและดำเนินการให้ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในมาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๖ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ในการโอนภารกิจหรืออำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้โอนหรือจัดแบ่งทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง สังกัด และอัตรากำลังให้สอดคล้องกันด้วย

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดากิจการ สำนักงานที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในส่วนของกรมป่าไม้ เฉพาะที่เกี่ยวกับส่วนราชการดังต่อไปนี้ มาเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๔) สำนักงานป่าไม้เขต เฉพาะ

(ก) ฝ่ายบริหารทั่วไป

(ข) ฝ่ายจัดการที่ดินป่าไม้

(ค) ฝ่ายอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

(ง) ฝ่ายส่งเสริมการปลูกและบำรุงป่า เฉพาะที่เกี่ยวกับงานปลูกป่าภาครัฐ

(จ) ฝ่ายเพาะชำกล้าไม้

(ฉ) กลุ่มวิชาการป่าไม้

(๑๕) สำนักงานป่าไม้จังหวัด เฉพาะ

(ก) งานธุรการ

(ข) ฝ่ายป้องกันรักษาป่า

ฯลฯ

ฯลฯ

ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือไม่ เพราะกรมป่าไม้เป็นผู้ขอใช้ที่ราชพัสดุนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า เมื่อมาตรา ๖๗ บัญญัติให้โอนทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิของกรมป่าไม้ไปยังกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อันเป็นการใช้ที่ราชพัสดุอันเป็นที่ตั้งของหน่วยงานที่ถูกโอนไปจึงย่อมโอนไปยังกรมอุทยานแห่งชาติ ด้วย

ประเด็นที่เก้า เห็นว่า เมื่อมาตรา ๖๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหาร และอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศใช้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องย่อมอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติดังกล่าวขอดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินที่มีทะเบียนให้อยู่ถูกต้องตามความเป็นจริงได้

ประเด็นที่สิบ เห็นว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณา การขออนุญาตต่างๆ ตามระเบียบของกรมป่าไม้ อันเป็นกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจ โดยตำแหน่งของตนเอง ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงอาจมอบอำนาจให้ผู้อื่นตามมาตรา ๓๘ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

ประเด็นที่สิบเอ็ด เห็นว่า การดำเนินการรับคำขอ ตรวจสอบ หรือทำความเข้าใจ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นงานธุรการ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมอบหมายให้ผู้ใดดำเนินการได้ เพราะความรับผิดชอบทั้งหมดย่อมอยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด หากผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ไม่มีความรู้ทางกฎหมายป่าไม้และทำข้อเสนอแนะอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วมีการดำเนินการตาม ข้อเสนอแนะนั้นและเกิดความผิดพลาดขึ้น ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ แม้แต่กรณีของการรับคำขอ หากมีกฎหมายกำหนดให้ผู้ขออนุญาตต้องยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้ใด โดยเฉพาะ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบหมายหรือกำหนดให้เจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้รับคำขอไม่ได้

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๐

โปรดดูเชิกรรณที่ ๕, ข้างต้น

มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการ ดำเนินการอื่น ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีใน เรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น อาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

๑. ถ้า

๑. ถ้า

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือ หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

๑. ถ้า

๑. ถ้า